κ. Στέφανον Κότσιανον
Πολιτευτήν-Δικηγόρον
Κοτσιανόν Ἑρμοῦ 37
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
4
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1953
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 19
Τιμὴ φύλλου δραχμαὶ 1000

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΑΔΙΚΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Κατὰ τὸ ἔτος 1946—47 ἀπεγράφησαν αἱ οἰκοδομαὶ τοῦ Νομοῦ μας πρὸς καθορισμὸν τοῦ σχετικοῦ φόρου. Δυστυχῶς ὁ ἔλεγχος ἐκεῖνος ἐγένετο ὑπὸ προσώπων κατὰ τὸ πλεῖστον ἀναρμοδίων, ἀνικάνων ἢ καὶ ἀσυνειδήτων. Οὕτω καθωρίσθησαν δι' οἰκοδομάς, αἵτινες κατὰ Νόμον ἔπρεπε νὰ παραμείνουν ἀφορολόγητοι. δηλαδὴ διὰ **καλυβόσπιτα,** τοιαῦτα βασικὰ μισθώματα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτύχουν οὔτε μέγαρα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Δυστυχῶς οἱ ἀδικηθέντες ἰδιοκτῆται ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν δὲν προσέβαλον τότε διὰ τῶν νομίμων ἐνδίκων μέσων τὸν τόσον ἄδικον καθορισμὸν τῶν βασικῶν μισθωμάτων, ἄλλοι μὲν διότι μὴ ἀντιληφθέντες τὸν μηχανισμὸν ἀπέβλεψαν μόνον εἰς τὸν ἐπιβληθέντα εἰς αὐτοὺς φόρον, ὅστις τότε λόγῳ τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην χαμηλῶν ἐνοικιοστασιακῶν συντελεστῶν ἦτο σχετικῶς ἀσήμαντος, ἄλλοι δὲ διότι λόγῳ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ δημιουργηθείσης ἐκ τῆς ἀνταρσίας ἀνωμάλου καταστάσεως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸ πράξουν. Οὕτω τὰ καθορισθέντα ὑψηλότατα βασικὰ μισθώματα κατέστησαν ὁριστικά.

Ἔκτοτε παρῆλθον πολλὰ ἔτη, καθ' ἕκαστον τῶν ὁποίων, ὁ φόρος καθίστατο βαρύτερος, ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν συντελεστῶν τοῦ Ἐνοικιοστασίου. Ἤδη δὲ κατόπιν καὶ τῶν τελευταίων αὐξήσεων τῶν ἐνοικιοστασιακῶν μισθωμάτων κατέστη τόσον ἐπαχθὴς ὁ φόρος οἰκοδομῶν, ὥστε οἱ περισσότεροι τῶν φορολογουμένων εὑρίσκονται εἰς πραγματικὴν ἀδυναμίαν καταβολῆς αὐτοῦ καὶ ὑπάρχει ὁ βάσιμος κίνδυνος νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὰς φυλακάς, ὄχι διότι δὲν θέλουν, ἀλλὰ διότι δὲν ἠμποροῦν, νὰ πληρώσουν φόρον, τὸν ὁποῖον δὲν ἠθέλησε νὰ πληρώνουν ὁ Νομοθέτης, φόρον τὸν ὁποῖον κατ' ἀναλογίαν οὐδεὶς ἄλλος πολίτης ἐκτὸς τῆς Χαλκιδικῆς ἔχων οἰκίαν καταβάλλει. Εὔλογος λοιπὸν εἶναι ἡ ἀγανάκτησις τῶν φιλονόμων κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς, οἱ ὁποῖοι τελοῦν ἐν ἀναστατώσει καὶ διαμαρτύρονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, παντοῦ, πλὴν ματαίως, διότι ὅλοι ἀναγνωρίζουν τὸ δίκαιόν των, ἀλλὰ δηλαῦν ἀδυναμίαν θεραπείας τοῦ δεινοῦ καὶ ἄρσεως τῆς φοβερᾶς ἀδικίας, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς βάρος των.

Τὸ θέμα αὐτὸ τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν τοῦ Νομοῦ μας ἐθίξαμεν ἤδη εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 14-6-53. Ἐτονίσαμεν τὴν προσγενομένην ἀδικίαν εἰς τοὺς τόσον νομοταγεῖς φορολογουμένους τῆς Χαλκιδικῆς. Ἐξήραμεν τὴν ὑπομονὴν τῶν πολιτῶν τῆς Χαλκιδικῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀδικίαν ἀνέχονται, ἐφόσον ἠμποροῦν νὰ τὴν ὑποστοῦν, ἀλλ' ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ μεγέθους τῆς φορολογικῆς ἀδικίας, τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον θὰ διέτρεχον οἱ φορολογούμεναι, εὑρισκόμενοι εἰς ἐντικειμενικὴν πλέον ἀδυναμίαν νὰ καταβάλουν τὸν ἄδικον φόρον καὶ κατελήγομεν δι' ἐκκλήσεως πρὸς αὐτόν, ὅπως διατάξῃ νέον ἔλεγχον τῶν οἰκοδομῶν, πρὸς δίκαιον καθορισμὸν τῶν βασικῶν μισθωμάτων καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ καταβλητέου φόρου καὶ ἵνα μὴ τεθοῦν ἐν δοκιμασίᾳ τὰ φιλόνομα φρονήματα τῶν πολιτῶν τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἀτυχῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν οὐδαμῶς ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ σοβαρώτατον αὐτὸ ζήτημα. Καὶ ἰδοὺ ἐφθάσαμεν ἐκεῖ, ὅπου δὲν ἔπρεπε νὰ φθάσωμεν.

Οἱ φορολογούμενοι γογγύζουν, ἀγανακτοῦν, διαμαρτύρονται καὶ ὅπως εἶναι φυσικὸν αἱ διαμαρτυρίαι των προσλαμβάνουν γενικωτέραν μορφὴν καὶ ἀκούομεν ἀπὸ τοὺς ἀδικουμένους φορολογουμένους λόγους, τοὺς ὁποίους οἱ ἴδιοι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκφέρουν..., λόγους προκαλουμένους ἀπὸ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν των, λόγους ἐνίοτε ἀδίκους !...

Ἀλλὰ τί νὰ ἀπαντήσῃ κανεὶς εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, ὅσον βιαίως καὶ ἀδίκως καὶ ἂν ἐκφράζωνται, ὅταν ἀναγνωρίζῃ τὸ μέγεθος τῆς ἀδικίας, ἡ ὁποία τοὺς γίνεται ;

Ἀπέναντί των εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ σιγήσωμεν. Εἰς δὲ τὸν κ. Ὑπαυργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος ἔναντι τοῦ ἀδικουμένου Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τῷ ἐνεπιστεύθη τὸ Ὑπουργεῖον του, ἔναντι τῆς Δικαιοσύνης ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον ἀναθεώρησιν τοῦ ἐλέγχου τῶν οἰκοδομῶν τοῦ Νομοῦ μας ἢ νὰ παράοχῃ νομοθετικῶς τὴν εὐχέρειαν εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ φροσφύγουν καὶ ἤδη εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ἐνστάσεων πρὸς δίκαιον καθορισμὸν τῶν βασικῶν μισθωμάτων.

Τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν κακῶν ὀργάνων του ὑποχρεώνει τοὺς πολίτας, νὰ καταβάλουν φόρους, τοὺς ὁποίους δὲν ἠθέλησεν ὁ Νόμος, νὰ πληρώνουν, δημιουργεῖ κινδύνους, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀγνοῇ ὁ κ. Ὑπυυργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἂς σπεύσῃ λοιπὸν νὰ προλάβῃ τοὺς κινδύνους αὐτούς.

Οἱ φιλοπάτριδες Χαλκιδικεῖς σέβονται ἀπολύτως τὸν Νόμον. Καὶ δὲν ζητοῦν, παρὰ νὰ τοὺς βοηθῆσῃ νὰ διατηρήσουν ἀμείωτον τὸν σεβασμόν των αὐτόν.

Ο ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὅταν, καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνοίγουν αἱ πύλαι τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, ἡ Χαλκιδικὴ αἰσθάνεται ἐξαιρετικὴν ὑπερηφάνειαν, διότι ὁ Νικόλαος Γερμανός, εἰς τὴν θαυμασίαν ἔμπευσιν καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ ἵδρυσις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ ζωογονοῦντος τὴν Νύμφην τοῦ Θερμαϊκοῦ Ὀργανισμοῦ αὐτοῦ, εἶναι ἰδικόν της ἐξαίρετον τέκνον. Εὔλογον λοιπὸν εἶναι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της, μετὰ τοῦ ὁποίου παρακολουθεῖ τὰς ἐργασίας της, τὰς προόδους της καὶ πᾶν ὅ,τι ἐνγένει τὴν ἀφορᾷ.

Ἐφ ὅσον αἱ πύλαι τη ἦσιν ἀνοικταὶ δὲν ἠθελήσαμεν, νὰ διατυπώσωμεν ὡρισμένας παρατηρήσεις διὰ τὰς παραλείψεις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς της ἐν σχέσει πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Ἱδρυτοῦ της. Ἤδη ὅμως ὁπότε αἱ ἐργασίαι της ἔληξαν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ἐκφράζοντες τὴν γνώμην καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, τῆς ὁποίας, ὡς προείπομεν τέκνον λαμπρὸν ἦτο ὁ Νικόλαος Γερμανός, νὰ τονίσωμεν ὅτι οἱ διοικοῦντες τὸ Δημιούργημα ἐκείνου, τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης, περιωρίσθησαν εἰς ὀλίγους τυπικοὺς λόγους δι' αὐτὸν καὶ τόσην ἀπέδωσαν εἰς τὴν μνήμην του σημασίαν, ὥστε ἐξ ἀσυγγνώστου παραλείψεώς των, ἡ θυγάτηρ τοῦ Νικολάου Γερμανοῦ κυρία Χριστίδου ἀπέμεινεν ἐκτὸς τοῦ χώρου τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν ἐγκαινιων, ἐνῷ ἐδικαιοῦτο μιᾶς τῶν τιμητικωτέρων θέσεων κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀφιερωμένη κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν Νικόλαον Γερμανόν, τοῦ ὁποίου ἡ προτομὴ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ στηθῆ εἰς τὸν πλέον περίοπτον χῶρον τῆς Ἐκθέσεως.

Βεβαίως τὸ μνημόσυνον τοῦ Νικολάου Γερμανοῦ τελεῖται κατ' ἔτος εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Θεσσαλονικέων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐθυμοῦνται καὶ αἰσθάνονται ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς ἐκεῖνον. Ἀλλ' αὐτὰ τὰ αἰσθήματα εἶναι ὑπογρεωμένη ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως νὰ τὰ ἐκδηλώσῃ ἐπισήμως.

Ἐλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ πράξῃ ὁλόκληρον τὸ καθῆκον της ἀπέναντι τοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΛΓΕΙΝΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ

Καίτη δὲν προσεκλήθημεν, ὡς ἔδει, εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς, ἐν τούτοις ἐφροντίσαμεν νὰ παρακολουθήσωμε τὰς ἐργασίας της.

Λυπούμεθα διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν ἐνεφάνισεν ἡ Συνέλευσις ὑπῆρξε ἀποκαρδιωτική.

Ἐπὶ τριήμερον ἄπειροι μικροομάδες δημιουργήματα συγκρουομένων μικροφιλοδοξιῶν εὑρίσκοντο εἰς διαρκεῖς ἀντεγκλήσεις. Κενοδοξίαι μικροσυμφέροντα καὶ σχεδὸν ὁλοκληρωτικὴ ἀπουσία τοῦ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν συνεταιριστικὴν ἰδέαν καὶ τὴν πρόοδον τῶν Συνεταιρισμῶν.

Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν δὲν ἐστεροῦντο τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς γεωργούς. Ἀλλ' ὅλα εἶχον συσκοτισθῆ ἀπὸ τὰ πείσματα καὶ τὰς κενοδοξίας ἐξ αἰτίας τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος.

Δὲν ἔχομεν προτίμησιν πρὸς αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν παράταξιν.

Ἐνδιαφερόμεθα μόνον διὰ τὸν συνεταιρισμένον γεωργόν.

Ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε.

Ἐξελέγη ἕνα διοικητικὸν συμβούλιον. Αὐτὸ εἶναι. Ὀφείλομεν ὅλοι νὰ τὸ βοηθήσωμεν νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἀποστολήν του, ἐφ' ὅσον θὰ θελήσῃ νὰ ἐργασθῇ πρὸς τοῦτο.

Τοῦ τὸ εὐχόμεθα ὁλοψύχως ἀλλὰ καὶ δηλοῦμεν, ὅτι θὰ τὸ παρακολουθῶμεν λίαν ἐπιμελῶς !...

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸν ἐπισκεφθέντα αὐτὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συγκροτηθέντος Συνεδρίου τῶν Ἑνώσεων Δήμων καὶ Κοινοτήτων κ. Βεργίνην, Πρόεδρον Κοινότητος Ἱεριοσσοῦ, παρέσχε τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα περιοδείαν του θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Χαλκιδικήν ἵνα διαπιστώσῃ αὐτοπροσώπως τὰς συγκοινωνιακὰς ἀνάγκας της.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως ἐσημειώσαμεν.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΖΕΡΒΟΧΩΡΙΑ

Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωκλησίου "Ἅγιος Πρόδρομος,, ἀρχομένη ὁδὸς τρὸς τὰ Ζερβοχώρια ἐξυπηρετεῖ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας αὐτῆς, πλὴν μὲ τὰς πρώτας βροχὰς θὰ καταστῇ ἀλιάβατος, διότι ὡρισμένα τμήματά της ἔχουν τελείως καταστραφῆ.

Δοθέντος ὅτι ἡ ἔκτασις τῶν τμημάτων αὐτῶν δὲν εἶναι μεγάλη καὶ γενικῶς ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη πρὸς ἐπισκευὴν των δὲν ὑπολογίζεται σοβαρά, νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ὁπωσδήποτε καὶ συντόμως, ὥστε νὰ μὴ ἀποκλεισθοῦν τὰ χωριὰ αὐτὰ κατὰ τὸν χειμῶνα.

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Τώρα ποὺ τὰ χρειάζονται οἱ γεωργοί μας λιπάσματα δὲν ὑπάρχουν. Καὶ δικαίως παραπονοῦνται. Ἂς φροντίσουν οἱ ἁρμόδιοι, ὥστε νὰ μὴ μεταφερθοῦν καὶ ἐδῶ λιπάσματα, ὅταν θὰ εἶναι πλέον ἄχρηστα.

Γεωργικὴ Στήλη

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

Ὁ καλὸς ἀμπελουργὸς ξέρει τὴ κατάλληλη ὥρα νὰ τρυγήσῃ γιὰ νὰ χῃ τὸ μοῦστο ποὺ τοῦ χρειάζεται γιὰ καλὸ κρασί.

Γιὰ τὸ συνηθισμένο κρασὶ ποὺ τραβιέται στὴν ἀγορά, τὰ σταφύλια δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ὥριμα.

Ἂν θέλωμε νἄμαστε σίγουροι πότε πρέπει νὰ τρυγήσωμε, μόλις σκουρήνουν τὰ σταφύλια. Παίρνομε μερικὰ ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ ἀμπελιοῦ, τὰ στίβομε καὶ γραδάρομε τὸν μοῦστο μὲ τὸ γράδο ποὺ φυσικὰ ἀπὸ κανέναν ἀμπελουργὸ δὲν πρέπει νὰ λείπῃ. (Ἕνα ἁπλὸ μουστόμετρο, εἶναι φτηνό. Κι' ὁ πιὸ φτωχὸς μπορεῖ νὰ τ' ἀγορίσῃ). Τρυγᾶμε ἂν ὁ μοῦστος εἶναι γύρω στὰ 12 1)2 γράδα καὶ μαζὶ μὲ τὰ γοῦρμα σταφύλια κόβομε κι' ἀρκετὰ καμπανάρια. Ἔτσι ὁ μοῦστος θὰ βράσῃ κανονικά, χωρὶς ἀνάγκη ἀπὸ ξένα ὑλικά. Ὁ μοῦστος πρὶν βράσῃ πρέπει κανονικὰ νὰ εἶναι γλυκόξυνος κι' ὄχι γλυκός. Ἂν τὸ γράδο δείχνῃ 13 βαθμούς ρίχνομε τέσσαρες ὀκάδες νερὸ χλιαρὸ ὄχι πηγαδήσιο γιὰ κάθε ἑκατὸ ὀκάδες μοῦστο.

Ἂν πάλι μὲ ὅλο ποὺ τὰ σταφύλια εἶναι ὥριμα τὸ γράδο δείχνει 12, τότε σὲ κάθε ἑκατὸ ὀκάδες μοῦστο, ρίχνομε μιάμισι ὀκᾶ σταφίδα Τὴν σταφίδα τὴν βάζομε σὲ καθαρὸ σακκούλι καὶ τὴν φουσκώνομε στὸν μοῦστο. Ὕστερα στίβομε νὰ βγῇ ὁ χυμός.

Ἀντὶς σταφίδα, βίζομε στὶς ἑκατὸ καὶ μιὰ ὀκᾶ σταφιδόμελο.

Πυκνώνομε τὸ μοῦστο καὶ μὲ πετιμέζι, γραδάροντας κάθε τόσο, ὥς νὰ φτάσωμε στὸ βαθμὸ ποὺ θέλομε.

Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ πρὶν ἀρχίσουν νὰ βράζουν οἱ μοῦστοι. Τὸ χουμε πῆ καὶ ξαναπῆ, νὰ μὴν ἀνακατεύμε σάπια καὶ χωματισμένα σταφύλια μὲ τὰ γερά. Χαλοῦν τὴν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ, καὶ τοῦ δίνουν ἕνα σωρὸ ἀρρώστειες.

Αὐτὰ πρέπει νὰ πατιῶνται χωριστά.

Πατητήρι, σκάφη, κλπ. ὅλα πρέπει νὰ εἶναι πολὺ καθαρά

Εἶναι στ' ἀλήθεια κρῖμα μὲ τέτοιο καλὸ σταφύλι ποὺ βγάζει ὁ τόπος μας, νἄχωμε τόσο μέτρια κρασιά. Αὐτὸ εἶναι φταίξιμο τοῦ οἰνοπαραγωγοῦ. Γιατὶ δὲν θέλει νὰ καταλάβῃ πὼς τὸ συμφέρον του ἐπιβάλλει νὰ βγάλῃ καλὸ κρασὶ κι' αὐτὸ τὸ κρασὶ νὰ μὴν τοῦ χαλάσῃ.

Μόλις στιφῇ τὸ σταφύλι, μόλις μαζευτῇ ὁ μοῦστος, πρέπει νὰ τὸν ἀπολυμάνωμε.

Πρὶν ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ (προσέξετε το αὐτὸ καλὰ) λυώνομε μέσα σὲ λίγο κρύο νερο 40 γραμμάρια ἑνὸς φαρμάκου ποὺ λέγεται «Μεταμπισουλφὶτ» γιὰ κάθε ἑκατὸ ὀκάδες μοῦστο. Ἂν ὁ καιρὸς εἶναι ζεστός, ρίχνομε καὶ περισσότερο.

Ὕστερα, λυώνομε πίλι σὲ κρύο νερὸ καμμιὰ δεκατε ταριὰ γραμμάρια θεϊκὴ ἀμμωνία γιὰ κάθε 100 ὀκάδες μοῦστο.

Ἂν θέλωμε νὰ κάνωμε ρετσίνα, ρίχνομε τὸ ρετσίνι (ἐφοῦ τὸ καθαρίσωμε καὶ τὸ λυώσωμε σὲ λίγες ὀκάδες μοῦστο) στὴ μεγάλη βράση. Στὸ μεταξύ, ἔχομε ἕτοιμα τὰ βαρέλια καὶ τὴν ἀποθήκη.

Ἡ ἀποθήκη δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὑγρή, καὶ πρέπει ν' ἀερίζεται καλά.

Τὴν ἀστρίζομε πρὶν ἀπὸ τὸν τούγο, ρίχνοντας μέσα στὸν ἀσβέστη καὶ γαλαζόπετρα.

Ὅσο γιὰ τὰ βαρέλια, θέλουν πλύσιμο μὲ πολλὰ νερά, ζεμάτισμα μὲ ποτάσσα (5%) σὲ καφτὸ νερό, καὶ πάλι πλύσιμο. Ἀφοῦ εἶναι πιὰ καθαρί, καῖμε καὶ ἕνα—δυὸ θειαφόφυλλα μέσα γιὰ νἄμαστε σίγουροι.

Ἀφοῦ πλυθοῦν καὶ ἀπολυμανθοῦν καλά, τὰ ταπώνομε γιὰ νὰ πάχωμε ἕτοιμα γιὰ τὸ κρασί.

ΗΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

Ἀχιλλέως Δασκαλούδη
Ἐφ. ὑπολοχ. Πυρ)κοῦ

5ον

Ὅταν τὰ τμήματα ἀπὸ χθὲς ἄρχισαν νὰ συμπτύσσωνται αὐτοὺς τοὺς ξέχασαν ἐκεῖ καὶ τοῦτοι σὰν εἶδαν τὸν τόπο ἄδειο πῆραν τὸ δρόμο καὶ νάτους μπροστά μας μὲ τὰ τεκμήρια τῆς ἀποστολῆς τους. Φεύγουν κι' αὐτοὶ καὶ πᾶνε, Τώρα μονάχα ἐμεῖς ἀπομένουμε. Τελευταῖοι. Οἱ φαντάροι βρῆκαν γρήγορα τὸ ὄνομα καὶ βάφτισαν τὸ τάγμα. Εἴμαστε λοιπὸν τὸ τάγμα «Θ α ν ά τ ο υ». Κοὶ τὰ σχόλια γύρω ἀπὸ τὄνομα πέρνουν καὶ δίνουν. Ἀποστολή μας εἶναι νὰ κρατήσουμε τοὺς Ἰταλοὺς ἔστω καὶ μὲ τὴ θυσία ὅλων μας. Τὸ λένε αὐτὸ μὲ ἀρκετὴ περηφάνεια καὶ δὲν βλέπω σὲ κανένα πρόσωπο τὸ φόβο ἢ τὸ παράπονο.

Ζήτησα τὸ Φώτη τὸν Ἱπποκόμο μου, μὰ δὲν τὸν βρῆκα πουθενά. Γιὰ νὰ μὴν ἔχει τὴ φροντίδα τοῦ ἁλόγου, τἄφησε στὰ μεταγωγικά. Ἀλλὰ ἡ πονηρία του τοῦ βγῆκε ξυνή. Τὰ μεταγωγικὰ ἔφυγαν κι' οὔτε θὰ τὰ συναντήσουμε ξανά. Καὶ τἄλογο; Πῆρε λοιπὸν τὸ δρόμο νὰ τὰ προφτάσῃ καὶ νὰ τὸ πάρῃ πίσω.

Ἔχει βραδυάσει· τὰ γύρω βουνὰ πῆραν τὸ χρῶμα τὸ μουντὸ τοῦ δειλινοῦ καὶ πάνω στὴ λίμνη πλανιέται ἕνα ἀραιὸ στρῶμα καταχνιᾶς. Ἡ ἀσβεστοκάμινος ἀποτελεῖ τὸ στρατηγεῖο τοῦ τάγματος, ὅπου μαζεύονται, ὅλοι οἱ διοικηταὶ τῶν λόχων, γιὰ νὰ μελετήσουν τὴν κατάστασι. Κάθομαι ἐκει στὸ ἄνοιγμα, στὴν πόρτα τοῦ καμινιοῦ καὶ παρακολουθῶ τὴ συζήτησι ἐνῶ τὰ μάτια μου κλείνουν ἀπὸ τὴν κούρασι. Στὸ φῶς τοῦ σπαρματσέτου, παρατηρῶ ὅλα τὰ πρόσωπα Τὸ χλωμὸ κι' ἀδύνατο πρόσωπο τοῦ ταγματάρχου Καλαϊτζῆ, τοῦ διοικητοῦ τοῦ τάγματος, μὲ εὐγενικὰ χαρακτηριστικά, γεμάτο θέληση καὶ πεῖσμα, καθὼς δίνει διάφορες ἐντολὲς στοὺς ἄλλους, αἰσθάνεσαι γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ μεγαλώνῃ. νὰ πλαταίνῃ καὶ νὰ πιάνῃ ὅλο τὸ χῶρο καὶ νὰ σοῦ γεμίζῃ τὴν καρδιὰ ἐμπιστοσύνη καὶ οἱ ἄλλοι, ποὺ μὲ προσοχὴ ἀκοῦν τὰ λόγια του, τὶς παρατηρήσεις καὶ ὁδηγίες λὲς καὶ τὰ κουρασμένα τους χαρακτηριστικὰ παίρνουν δύναμι. Ἡ ἀσβεστοκάμινος τούτη τὴ βραδυὰ πόσα δὲν ἔχει ἀκούσει! Κι' ἂς εἶναι ἕνα φτωχὸ καμίνι. Σχέδια ποὺ πάνω σ' αὐτὰ στηρίζεται ἡ σωτηρία τόσων ἀνθρώπων. Ὁ λοχαγὸς ποὺ μὲ βλέπει νὰ κρατῶ μὲ κόπο τὰ μάτια ἀνοιχτὰ μὲ παρακινεῖ νὰ πλαγιάσω, γιατί, λέγει, δὲν ξαίρουμε τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα

Ἔτσι πέρασε ἡ 13η τ'Απρίλη ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων. Ἀνεβαίνοντας πρὸς τὸ τρίτο στοιχεῖο ὅπου βρίσκονται οἱ κουβέρτες μου, συλλογίζομαι πὼς τὴν ὥρα αὐτὴ στὴν πατρίδα ἡ καμπάνα θὰ καλῇ τοὺς χριστιανοὺς στὴν πρώτη ἀγρυπνία τῆς Μεγ. Ἑβδομάδος Ἀρχίζει ἡ ἑβδομάδα τῶν παθῶν. Καὶ γιὰ μᾶς, γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας την βδομάδα αὐτὴ διάλεξε ἡ μοῖρα νὰ τὴν ἀνεβάσῃ στὸ δρόμο τοῦ Γολγοθᾶ, στὸ δρόμο τοῦ μαρτυρίου

Στὸ καμίνι συνεχίζεται ἡ σύσκεψι, ἐνῶ κουκουλώνομαι στὶς κουβέρτες καὶ δὲν ἀργῶ νὰ περάσω στὸν κόσμο τῶν ὀνείρων.

Τὴ νύχτα ὁ σκοπὸς μὲ ξύπνησε. Περνοῦσε ἕνα μπουλοῦκι ἀπὸ Γιουγκοσλάβους, χωροφύλακες κι' ἔπρεπε νὰ τοὺς ξετάσω. Κατέβηκα στὸ δρόμο, τοὺς εἶδα. μὰ τίποτε ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ λὲς κι' ἐνήργησα σὰν ὑπνοβάτης.

Ξυπνῶ τὸ πρωῒ μὲ τὸ βαθὺ τὸν ὄρθρο Δὲν μοῦ κάνει ὅμως ὄρεξι νὰ σηκωθῶ. Προσπαθῶ νὰ κλείσω τὰ μάτια μου ξανὰ καὶ νὰ κλέψω ἀκόμα λίγο ὕπνο, ἀποφεύγοντας κάθε κίνησι μὴν μπάσω τ' ἀγιάζι ποὺ κρύο παγωμένο περιουνιάζει τὰ κόκκαλα. Σὲ τοῦτο ἐδῶ τὸ πέρασμα ὅλοι οἱ ἀγέρηδες συναντῶνται κι' ἀμιλλῶνται ποιὸς νὰ κάνῃ τὸ μεγαλύτερο κακό. Γύρω μου ἀκούονται, ὁ βῆχας καὶ τὸ ροχαλητὸ τῶν πυροβολητῶν μου σ' ὅλα τὰ διαπασῶν, σὰν μιὰ παράφωνη συναυλία. Κανένας ὅμως δὲν κάνει τὴν ἀρχή, ἀφίνοντας τὴν τιμὴ αὐτὴ στοὺς ἄλλους.

Η ΜΑΧΗ

Αὐτὸ ποὺ μόνοι μας δὲν τἀποφασίζουμε μᾶς ἔρχεται ἔξαφνα ἀναγκαστικά. Ἀγρια μιὰ κραυγὴ ἀντηχεῖ ἀπὸ τὴ δημοσιά: «Στὰ ὅπλαα!»

Καὶ τὸ βουνὸ ἀντιλαλεῖ τὴ φωνὴ «ὅπλαα».

Πρὶν ὅμως προφθάσῃ ν'ἀπαντήσῃ ἡ ἠχὼ βρισκόμαστε στὶς θέσεις μας. Τὰ πυροβόλα εἶναι σκοπευμένα καὶ γεμισμένα ἀπὸ βραδὶς πάνω στὸ δρόμο. ἀπ' ὅπου ὑποτίθεται νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐχθρός. Ὅπως ἀνέφερα εἴχαμε μᾶλλον ἀντι-αρματικὴ ἀποστολή, γιαὐτὸ κι' οἱ σωλῆνες μας εἶχαν κατευθυνθῆ πάνω στὸ δρόμο, ἀπ' ὅπου καρτερεῖ τὴν ἐμφάνισι ἁρμάτων. Ριπὲς πολυβόλων ἀρχίζουν νὰ γαζώνουν τὴν περιοχή. Τὰ τουφέκια βάζουν κι' αὐτὰ Ἐμεῖς ἐπιφυλασσόμεθα. Ὁ χειριστὴς τοῦ κλείστρου μὲ τὴν πυροδοτικὴ σειρήνα στὸ χέρι ἕτοιμος γιὰ τὴν πρώτη βολή. ὁ σκοπευτὴς μὲ τὸ μάτι στὴ διόπτρα. ὁ γεμιστὴς μὲ τὸ δεύτερο βλῆμα ἕτοιμος.

Μονάχα ὁ Γεωργιάδης, ὁ 2ος προμηθευτὴς τοῦ 3ου στοιχείου ἀκουμπισμένος στὸν τροχὸ τοῦ βλητοφόρου σκοπεύει μὲ τὴν ἀραβίδα του Καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ «μπάμ» ἀκούγεται κοντά μας. Τρέχω καὶ τοῦ πέρνω τὸ ὅπλο «Τί κάνεις ἐκεῖ Γεωργιάδη;» «Μὰ . στὰ ὅπλα δὲν εἴπατε κ ἀνθυπολοχαγέ;» Στὰ ὅπλα βέβαια ἀλλὰ τὸ δικό σου ὅπλο εἶναι τὸ κανόνι· δὲν σοῦ ἀρκεῖ αὐτό; Μὲ σκυφτὸ τὸ κεφάλι ὁ φιλοτιμος στρατιώτης γυρίζει στὴ θέσι του μουρμουρίζοντας: «Ἕξη μῆνες στὸ μέτωπο ὁ πόλεμος κοντεύει νὰ τελειώσῃ κι' ἐγὼ μιὰ τουφεκιὰ πῆγα νὰ ρίξω κι' ἔφαγα καὶ νι' αὐτὴ κατσάδα».

Δὲν εἶχε πραγματικὰ ρίξει τουφεκιὰ ὡς τότε ὁ Γεωργιάδης σ' ὅλο τὸν πόλεμο Κι' ὅμως δὲν ἦταν καθόλου κουραμπιές. Ἀπεναντίας μάλιστα πρῶτος καὶ καλύτερος σ' ὅλες τὶς μάχες πάνω στὸ κανόνι. Ἡ εἰδικότητά του ὅμως, τοῦ 2ου προμηθευτοῦ, δὲν τὸν ἱκανοποιοῦσε καθόλου. Ἀδιάφορο ἂν ὅλα τὰ βλήματα, ποὺ ἔρριξε τὸ πυροβόλο καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τὰ χέρια του εἶχαν περάσει Καὶ τὰ χαιρετίσματα ποὺ ἔστελλε στὴν Ἔντα καὶ τὸν Μουσολίνι γραμμένα μὲ κιμωλία πάνω στὴν ὀβίδα μὲ τὸ ἴδιο του τὸ χέρι δὲν τὸν ἀρκοῦσαν. Ἤθελε νἄβλεπε, φαίνεται, νὰ πέφτουν ἐχθικὰ κορμιὰ ἀπὸ τὸ δικό του βόλι κι' ἴσως ὀνειρευόταν νὰ κόψῃ Ἰταλοὺς μὲ τὸ σπαθί του νὰ τοὺς σουβλίσῃ μὲ τὴ ξιφολόγχη του. Δικαιολογημένο παράπονο ὅλων τῶν πυροβολητῶν, πού, ἂν καὶ συντελεσταὶ τῆς Νίκης, τοὐλάχιστο κατὰ τὸ μισό, δὲν ἀπολαμβάνουν τὸ ἔργο τους ὅπως ὁ πεζός. ποὺ χορταίνει τὸ μάτι του μὲ τὸν θρίαμβο.

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Λ. ΤΟΡΤΟΠΙΔΗΣ
ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 3-15 ΤΗΛ. 65-92
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
Ἐπίπλων κλινῶν καὶ ἐφαπλωμάτων
Ποικιλία πλουσία εἰς ὅλα τὰ εἴδη.
Τὰ πλέον στερεά, πρακτικὰ καὶ μοντέρνα σχέδια.
Ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελία
Δι' ἐπιπλωσιν σαλονιοῦ, κρεβατοκάμαρας, τραπεζαρίας.
Ἐργασία ἐπιμελημένη, καλλιτεχνική, ἠγγυημένη.
Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. *Εὐκολίαι πληρωμῆς.*
Μὴ ξεχάσετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε.
Δεχόμεθα καὶ πᾶσαν παραγγελίαν μεσῳ τοῦ ἐν Πολυγύρῳ Καταστήματος κ. Χρ. Τορτοπίδη (Παπλωματᾶς).

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἶμαι μελισσοτρόφος καὶ ἔχω ἀρκετὲς κυψέλες καὶ κοφίνια τόσες ὥστε ἔλεγα ὅτι μὲ τὸ μαξοῦλι ποὺ θὰ ἔβγαζα ἔπειτα ἀπὸ τόσους κόπους θὰ κατάφερνα νὰ ξεπληρώσω τὰς ὑποχρεώσεις μου. Δυστυχῶς ὅμως ἂν καὶ ἔβγαλα καλὸ μέλι καὶ μὲ τὴ μηχανὴ στὴν περιφέρεια τοῦ Κιλκί, δὲν ἔκανα τίποτα. Ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρες ἀφοῦ ἐτρύγησα περπατοῦσα ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ καὶ πουλοῦσα ἐδῶ μιὰ ὀκὰ παραπέρα μισὴ ὀκὰ καὶ ὅσο—ὅσο γιὰ νὰ μπορέσω νὰ οἰκονομήσω τὰ ὁδοιπορικά μου ἔξοδα. Τέλος ἔφθασα στὴν Θεσ)νίκη καὶ προσέφερα τὸ μέλι μου στοὺς ἐμπόρους ἀλλὰ αὐτοὶ μοῦ ἐδήλωσαν:

«Σήμερα δὲν ἀγοράζουμε ὅσο φτηνὸ κι' ἂν τὸ δώσῃς, ἂν θέλῃς ἄφισέ το ἐδῶ κι' ὅταν πουληθῆ ἔλα νὰ πάρῃς τὰ χρήματά σου».

Τί νὰ κάνω; ἀναγκάστηκα νὰ τὸ ἀφίσω κι' ὅποτε πουληθῆ κι' ὅσο πουληθῆ κι' ὅποτε μοῦ δώσουν λεφτά. Καὶ γύρισα στὸ χωριό μου ἔπειτα ἀπὸ τόσων μηνῶν ἐργασία καὶ κόπους μὲ ἄδεια χέρια καὶ οἱ πιστωταί μου καταλαβαίνετε πῶς μὲ βλέπουνε καὶ πῶς τοὺς βλέπω κι' ἐγώ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ προστασία τῆς μελισσοκομίας.. Δὲν ὑπάρχει κανένας νὰ ἐνδιαφερθῆ, καὶ γιὰ μᾶς τοὺς μελισσοτρόφους ὥστε νὰ μποροῦμε νὰ πουλᾶμε τὰ προϊόντα μας σὲ μιὰ λογικὴ τιμὴ καὶ νὰ μποροῦμε νὰ ἀντατοκρινόμεθα στὶς ὑποχρεώσεις μας. Βίβδος 23]9]53

Μετὰ τιμῆς
ΗΛΙΑΣ ΜΠΑΛΤΕΣ

Κ. Τ. Ε. Λ. ΠΛΗΓΗ ΑΘΕΡΑΠΕΥΤΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

Δημοσιεύσατε σᾶς παρακαλῶ εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδαν σας τὰ μαρτύρια ποὺ μᾶς κάνουν οἱ ὁδηγοὶ καὶ ἐλεγκταὶ τῶν Λεωφορείων Βάλτης—Θεσ)νίκης.

Τὸ μεσονύκτιον τῆς 11—9—1953 ἀρρώστησε μὲ 40 πυρετὸ τὸ ἐγγονάκι μου ἡλικίας ἑνὸς ἔτους. Τὸ πρωῒ τῆς 12—9—1953 προσεπάθησα ἀτὸ τὴ Φώκαια νὰ τὸ στείλω στὰ Μουδανιὰ στὸν Ἰατρό. Ἐσπάθη ἀδύνατον. Τὸ πρῶτον λεωφορεῖον ποὺ πέρασε μᾶς εἶπε ὁ ὁδηγὸ. Βαρελᾶς «ὅταν θέλετε νὰ ταξειδεύσητε νὰ πάρετε αὐτοκίνητο δικό σας».

Τὸ δεύτερο μὲ ὁδηγὸ τὸν Τσαγκαρόπουλο ἠρνήθη νὰ πάρῃ τὸ μωρὸ μὲ τὴ μάνα του διότι δὲν εἶχε κενὴ θέση Τὸ τρίτο Λεωφορεῖον μὲ ὁδηγὸν τὸν Ρήγαν Γεώργιον καὶ ἐλεγκτὴν τὸν Λούτσιον Γεώργιον ἠρνήθη καὶ αὐτὸς μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι δὲν εἴχαμε βγάλει εἰσητήριο τὴν προηγουμένη ἡμέρα. Μόλις τόλμησε ἡ μάνα τοῦ παιδιοῦ νὰ πῇ ὅτι ἂν ἄρρωστήσομε τὴν νύκτα πρέπει νὰ πεθάνωμε; τῆς ἀπήντησε ὁ ἐλεγκτὴς ***Νὰ πεθάνετε!***

Μετὰ τιμῆς
ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΝΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ!

Πρὸς τὴν «Φωνὴν Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Εὑρισκόμενος εἰς Νέα Μουδανιὰ ἐπὶ δύο ἡμέρας ἠθέλησα νὰ μεταβῶ εἰς Νέαν Φώκαιαν διὰ τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν συγκοινωνίαν λεωφορείου, ἀλλ' ὁ ὁδηγὸς Σερέτης ἠρνήθη νὰ μὲ παραλάβῃ, διότι ἡ ἀτόστασις τοῦ ταξειδίου μου δὲν ἦτο μακρά, συνεφώνει δὲ ἰδιαιτέρως ἄλλους ἐπιβάτας' πρὸς ἡμᾶς δὲ ἐφέρθη σκαιῶς καὶ ὑβριστικῶς.

Διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῆς παρανόμου καὶ ἀγενοῦς αὐτῆς συμπεριφορᾶς τῶν λεωφορειούχων.

Μετὰ τιμῆς
Ἱερεὺς Φυλακῶν Κασσάνδρας

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΠΙΕΣ ΜΕΣ ΤΟΥ ΓΥΙΑΛΟΥ

Πιὲς μὲς τοῦ γυιαλοῦ τὴ σκοτεινὴ ταβέρνα τὸ κρασί σου
Πιὲς τώρα ποὺ ἤρτανε τὰ πρωτοβρόχια
Πιές το μὲ ναῦτες καὶ φτωχοὺς ψαράδες ἀντικρύ σου
Μ' ἀνθρώπους ποὺ τοὺς ἔδειρε κι' ἡ θάλασσα κι' ἡ φτώχεια.

Πιὲς ἡ ψυχή σου ἀξέννοιαστη τόσο πολὺ νὰ γίνει
Π' ἂν ἔρτει ἡ Μοῖρα σου ἡ κακιὰ νὰ τῆς χαμογελάσεις
Καημοί, καινούργοι ἂν ἔρτουνε νὰ πεῖς νὰ πιοῦν κι' ἐκεῖνοι
Κι' ἂν ἔρτει ὁ χάρος ἥσυχα κι' αὐτὸν νὰ τὸν κεράσεις....

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

ΚΑΤΑΤΑΞΙΣ 200 ΛΙΜΕΝΟΦΥΛΑΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 2.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργίου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας προεκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατάταξιν 200 λιμενοφυλάκων.

Εἰς αὐτὸν γίνονται δεκτοὶ οἱ ἔχοντες συμπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν των θητείαν ἢ ἔχουν γεννηθῆ κατὰ τὰ ἔτη 1933 1934 καὶ 1935 καὶ κέκτηνται ἐνδεικτικοῦ Δ' τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου. Ὑποβολὴ δικαιολογητικῶν μέχρι 14 Νοεμβρίου ἐ ἔ Δ ἀ πλείονας πληροφορίας τηλέφωνον 31—529.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν γνωρίζει, ὅτι ἀφικνεῖται εἰς Βορειον Ἑλλάδα ὁ ἐκπρόσωπος τῆς παγκοσμίου ὀργανώσεως ὑγείας κ. Ράϊτ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ προγράμματα ὑδρεύσεως 48 κοινοτήτων, ἅτινα θὰ ἐκτελεσθοῦν μὲ συμμετοχὴν τῆς προνοίας ἐταρχιῶν Βορείου Ἑλλάδος.

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 30 — Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κοινοποιεῖ ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν διὰ τὴν χορήγησιν ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ἱερέων ἐπιδόματος ἀκριβείας ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ὡς ἑξῆς:

Οἱ λαμβάνοντες ἀποδοχὰς μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν 12 ο)ο καὶ οἱ λαμβάνοντες ταύτας ἀπὸ 1.000.001 καὶ ἄνω μέχρι 2.500.000 7ο)ο. Τὸ ἐπίδομα ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου καὶ φόρον καθαρᾶς προσόδου.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΧΡΙΣΤ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Ἐγνατίας 84 τηλ 17-386
— ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ —
ΩΡΟΛΟΓΙΑ παντὸς εἴδους
ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ
ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ
ΣΚΟΥΔΑΡΙΚΙΑ
ΣΤΑΥΡΟΙ
ΚΑΔΕΝΕΣ κ.λ.π.
Ἐπιδιορθώσεις καὶ ἐπιχρυσώσεις ὡς καὶ ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἴδη.
— ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ —

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Βενιζέλου 3. Τηλέφ. 53—90
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60.000*
Κοινοτήτων,	*» 150.000*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	*» 150.000*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*10*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Σέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κλπ. 3000 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰχειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

Ἀθλητικά

ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ ΜΑΡΑΘΟΥΣΑ 1-1

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς συνηντήθησαν εἰς τὸ γήπεδον τῆς Παλαιοχώρας εἰς φιλικὸν ἀγῶνα αἱ ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες Παλαιοχώρας καὶ Μαραθούσης.

Τὸ παγνίδι ὑπῆρξε ζωηρὸν ἀλλὰ διεξήχθη μὲ ἀθλητικὸν πνεῦμα καὶ κατέληξεν εἰς ἰσοπαλίαν (1—1).

Ἡ ὁμὰς τῆς Παλαιοχώρας κατῆλθε μὲ τὴν κατωτέρω σύνθεσιν:

Λειβαδιώτης Νικ., Γραμματικάς Ἰωάννης, Καράβατος Ἀναστ., Πασχαλᾶς Κων., Πασχαλᾶς Ἀναστ., Παλιούρας Γεώργιος, Παλιούρας Ἀθαν., Καράβατος Νικ., Πατσιαβᾶς Ἀστέρ., Στεργιανὸς Ἀναστ., Καράβας Σαραφιανός.

Τῆς ὁμάδος Μαραθούσης μετέσχον οἱ Χατζῆς Θεόδ., Φουντούκης Ἀναστάσιος, Πατσιαβᾶς Γεώργιος, Τσολάκης Γεώργιος, Καΐσης Π., Σιδερᾶς Κ., Χαρίσης Φώτιος Χαδιμόγλου Γεώργ., Τσιμπῆς Σταῦρος, Βαρθελῆς Γρηγόριος Τσίλιος Κωνστῖνος.

Μεταλλεῖα Κασσάνδρας — Ἀπόλλων Ἀρναίας 2 - 1.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνηντήθησαν εἰς φιλικὸν ἀγῶνα, ἡ ὁμὰς Στρατωνίου «ΜΕΓΑΛΛΕΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ» μετὰ τῆς ὁμάδος «ΑΠΟΛΛΩΝ» Ἀρναίας. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο 2-1 ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν Μεταλλείων Κασσάνδρας. Αἱ ὁμάδες παρετάχθησαν ὡς ἀκολούθως:

Μεταλλεῖα Κασσάνδρας: Παπαϊωάννου Β., Ρῆγος Γ., Παπάζογλου Π., Πάππας Ἰ., Δεληγιάννης Ἀ., Μαυρουδῆς Ἐμ., Παπαζαρίας Ἰ., Ἰωαννίδης Σωτ., Χωρατῖτης Νικ., Παπάζογλου Ἐμμανουήλ.

Ἀπόλλων Ἀρναίας: Σιώπης Ἰ., Ξούφης Γ., Ξούφης Κ., Καραστέργιος Δ., Παπαγιάννης Μιχ., Πάχτας Α., Πάχτας Β., Νᾶκος Ν., Δαδώλης Ἀστ., Ζόμπος Ἀστ., Μαχαιρᾶς Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου, τοῦ Συνδέσμου μας ὅπως τὸ ταχύτερον ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν τὰ κάτωθι δικαιολογητικὰ διὰ τὴν παραλαβὴν βιβλιαρίου ἰατρικῆς περιθάλψεως.

1) Ἀντίγραφον διπλώματος θεωρημένον ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

2) Πιστοποιητικὸν προέδρου κοινότητος ἐμφαῖνον ὀνομαστικῶς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

3) Ὑπεύθυνον δήλωσιν ὅτι δὲν συγχάνουν ἠσφαλισμένοι εἰς ἄλλον ὀργανισμόν.

Πολύγυρος τῇ 1—10—53

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἀναπήρων καὶ θυμάτων Χαλκιδικῆς.

ΖΗΣΗΣ ΓΟΥΤΑΣ

ΜΙΧ. Γ. ΔΕΛΛΙΟΣ
ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΛΥΒΩΝ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΙΔΙΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ Συνοικισμοῦ Καλυβῶν Πολυγύρου ὑπεβλήθη ὑπόμνημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διαβιβασθὲν τρόπον τινὰ Νομάρχην, διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν ὅπως ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὸν Δῆμον Πολυγύρου καὶ ἱδρύσουν ἰδίαν Κοινότητα.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἀναφέρουν ὅτι εἶναι ἰδιοκτῆται 20.000 στρεμμάτων, ὅτι ἐκ τῶν εἰς αὐτοὺς ἐπιβεβλημμένων φορολογιῶν εἰσφέρουν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τοῦ προϋπολογισμοῦ του καὶ ὅτι στεροῦνται ὕδατος ὁ δὲ Δῆμος οὐδὲ ὀβολὸν ἐνέθεσε μέχρι τοῦδε διὰ κοινωφελῆ ἔργα εἰς τὸν συνοικισμόν των.

Ἐπὶ τῶν αἰτιάσεων τούτων ὁ κ. Δήμαρχος ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. Νομάρχην μακρὰν ἔκθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναιρεῖ μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐναφερομένας ἀναληθείας καὶ ἥτις ἔχει ὡς ἑξῆς εἰς τὰ κυριώτερα σημεῖα της.

«Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπισήμου καταλόγου ἀγροφυλακῆς φέρονται ἐγγεγραμμένοι εἰς τοῦτον 62 γεωργοκτηματίαι ὡς μόνιμοι κάτοικοι Καλυβῶν μὲ σύνολον 5 959 στρεμμάτων ἰδιοκτήτων ἀγρῶν καὶ φυτειῶν, ἀντὶ τῶν 20.000 στρεμμάτων τὰ ὁποῖα ἀναφέρουν, ἐπὶ συνόλῳ 684 γεωργοκτηματιῶν τοῦ Δήμου ἰδιοκτητῶν 32 376 στρεμμάτων ἀγρῶν καὶ φυτειῶν τῆς ὅλης κτηματικῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου, καὶ συνεπῶς οἱ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ Καλυβῶν εἶναι ἰδιοκτῆται μόνον τῶν 15,3 ο/ο τοῦ ὅλου τῆς κτηματικῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου.

Εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴν περιφέρειαν Καλυβῶν πράγματι καλλιεργοῦνται 20.000 στρέμματα, ἀλλὰ ταῦτα ἀνήκουν κατὰ τὰ 3/4 εἰς κατοίκους τοῦ Πολυγύρου οἱ ὁποῖοι εἴτε καλλιεργοῦν ταῦτα ἰδίοις δαπάναις, εἴτε τὰ ἐνοικιάζουν πρὸς καλλιέργειαν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Καλυβῶν οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνεπαρκῆ κλῆρον.

Ὅλα τὰ κτήματα ἀγροὶ καὶ φυτείαι εἶναι σύμμικτα ὡς πρὸς τὴν κυριότητά των, ἀνήκοντα εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Καλυβῶν κατὰ τὰ 3/4 εἰς κατοίκους Πολυγύρου.

Τὸ ζήτημα τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν Καλυβῶν εἰς ἰδίαν Κοινότητα πράγματι πολλάκις ἀνεκινήθη, ἀλλὰ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὡ. ἄνω ἐκτεθειμένων ἀνεφάρμοστον, καθ' ὅσον θὰ προκύψουν πλεῖστα ὅσα ζητήματα πρὸς βλάβην αὐτῶν τούτων τῶν κατοίκων. Διότι πλὴν τῶν ἄλλων, ἐὰν ἐπὶ ἓν ἔτος οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν κάτοικοι Πολυγύρου ἀρνηθοῦν τὴν ἐνοικίασιν καὶ καλλιέργειαν τούτων εἰς τοὺς κατοίκους Καλυβῶν, ἢ ἐνοικιάσουν ταῦτα εἰς τοὺς περιοίκους γεωργοὺς τῶν Κοινοτήτων Ν. Ὀλύνθου καὶ Ἁγίου Μάμαντος οἵτινες καὶ προσφέρουν μεγαλύτερον ἐνοίκιον, οἱ πλεῖστοι τούτων ἔχοντες ἀνεπαρκῆ κλῆρον θὰ εὑρεθοῦν εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν.

Ἀναλύομεν κατωτέρω τὰς ἀδικαιολογήτους αἰτιάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς ἀβασίμους ὑπολογισμούς των περὶ δῆθεν ἐσόδων τῆς ὑποθετικῆς Κοινότητός των.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου ἐκ τῶν φορολογιῶν δι' ὧν ἐπιβαρύνονται οἱ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ Καλυβῶν ἀνέρχονται σύμφωνα πρὸ τοῦ βεβαιωθέντας καταλόγου:

1) Ἐκ φόρου προϊόντων γῆς εἰς δραχμὰς	40.868 000
2) Ἐκ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν εἰς δραχ	4 278 000
3) Ἐκ δικαιώματος βοσκῆς εἰς δραχμὰς	1 8 2.000
4) Ἐκ φόρου διαιωμένων ζῴων εἰς δραχ.	1.950 000
5) Ἐκ κτηνοτροφικῶν προϊόντων εἰς δραχ.	1.164 000
6) Ἐξ ἀγοραπωλουμένων ζῴων εἰς δραχμὰς	680 000
ἤτοι ἐν ὅλῳ εἰς δραχμὰς	50 763 000

ἔναντι τῶν 326 165 200 τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1951—52.

Ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν 50.763 000 τὸ ὁποῖον εἰσφέρουν οἱ κάτοικοι Καλυβῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου καὶ τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει ὀλιγώτερον τοῦ 1/6 τῶν ὅλων ἐσόδων τοῦ Δήμου ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτῶν ἀναφερομένου 1/2, ἀφαιρουμένων 25 ο/ο εἰς ὅσα ἀνέρχονται τὰ γενικὰ ἔξοδα διοικήσεως καὶ αἱ ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι τοῦ Δήμου ἤτοι 12 815 000 ὑπολοίπονται 37.948.000 τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται καὶ ἀπόλυτον ἰσότητα οἱ κάτοικοι Καλυβῶν δι' ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας εἰς τὸν Συνοικισμόν των.

Συνεπῶς κατὰ τὸ δίκαιον δικαίωμα τῶν 2 1)2 ἐτῶν ἀφ' ἧς ἀνελάβ μεν νὰ καθήκοντά μας θὰ ἔπρεπε νὰ δαπανηθοῦν διὰ τὸν Συνοικισμὸν τῶν Καλυβῶν 94 870 000.

Τὴν ἀρχὴν ταύτην τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαίας κατανομῆς τῶν ἐσόδων τοῦ Δήμου ἀνεγνώρισε καὶ ἐφήρμοσε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἀπεφάσισε δὲ ὅπως ἕνα ἐκ τῶν πρώτων ἔργων κοινῆς ὠφελείας τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰς τὸν Συνοικισμὸν Καλυβῶν ἦτο ἡ ὕδρευσις αὐτοῦ.

Διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, ἀρξαμένου μένου ἀπὸ τὸ 1951, ἐδαπανήθησαν τὰ ἑξῆς ποσὰ μέχρι σήμερον.

1) Δι' ἀξίαν γεωμετρήσεως, ἀντλίας καὶ κινητῆρος Δραχ.	33 606.000
2) Δι' ἀξίαν κατασκευασθείσης δεξαμενῆς δραχ	34.334 000
3) Δι' ἀξίαν ἐγκαταστάσεως τοῦ ἤδη δικτύου ὑδρεύσεως	34 067 000
4) Δι' ἀξίαν κεντρόφυγος ἀντλίας καὶ ἐγκαταστάσεώς της	8 314 000
5) Διὰ κτίριον ἀντλιοστασίου δραχ.	16.000.000
6) Διὰ κίνησιν ἀντλιοστασίου, πετρέλαιον, λιπαντικὰ κ.λ.π.	6.310.000
7) Διὰ μισθοδοσίαν μηχανοτεχνίτου δραχ.	14 550.000
8) Δι' ἐπισκευὰς κινητῆρος δραχ.	3.109.000
9) Δι' ἐπισκευὰς ἀντλίας δραχ.	9.820 000
ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχ.	159.110 000

Ἐπίσης διετέθησαν δι' ἐπιχορήγησιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καλυβῶν 3.000.000 καὶ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας 2 000.000.

Ἤτοι διὰ τὸν Συνοικισμὸν Καλυβῶν διετέθησαν ἐν ὅλῳ 164 110 000 ἔναντι τῶν 94.870.000 τῶν ὁσων ἐδικαιοῦτο.

Ἐπὶ πλέον διὰ τὸ οἰκονομ. ἔτος 1953—54 προβλέπεται ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως ἀπὸ τοῦ ἀντλιοστασίου μέχρι τῆς πλατείας τοῦ φρέατος "Καναπνίκια,, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπρομηθεύθη ἤδη ὁ Δῆμος τοὺς ἀπαιτουμένους ὑδροσωλήνας ἀξίας δρχ. 5.971 750, ἀλλὰ ἤδη παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς προμηθείας νέου κινητῆρος ἀξίας 25 000.000 δραχ. τοὐλάχιστον, διότι ὁ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ὑδραυλικῶν Κατασκευῶν χορηγηθεὶς κατ' ἀρχὴν κινητὴρ ἀπεδείχθη ἀκατάλληλος καὶ ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ὕδατος μέχρι τῆς δεξαμενῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπισήμων στοιχείων καταφαίνεται ὅτι τὸ ἤδη δημοτικὸν Συμβούλιον ὄχι μόνον ἐξεπλήρωσεν ἀλλ ὑπερέβαλε κατὰ πολὺ τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸν Συνοικισμὸν Καλυβῶν, εἰς βάρος τῶν ἀναγκῶν τοῦ Πολυγύρου καὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Γερακινῆς.

Ἀντιθέτως οἱ κάτοικοι τῶν Καλυβῶν, ἀντὶ νὰ ἐνισχύσουν τὸ παρὸν δημοτικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐπιδείξεν τοιαύτην συμπαράστασιν καὶ ἐπέλυσε τὸ σοβαρότατον δι' αὐτοὺς πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως, ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὅπως σὺν τῷ χρόνῳ ὁλοκληρώσῃ τὸ δίκτυον ὑδρεύσεως μέχρι τῆς τελευταίας καλύβης. Ἐπειδὴ διὰ πρώτην ἄπαξ φορὰν ἐδαπανήθησαν τόσα ποσὰ διὰ τὸν Συνοικισμόν των, φαντάζονται ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀμέσως ὅλαι αἱ ἀνάγκαι των διὰ τῆς θαυματουργοῦ λύσεως, τῆς ἱδρύσεως ἰδίας Κοινότητος, ἡ ἵδρυσις τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται ἀνεφάρμοστος λόγῳ τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν.

Πάντως ἡμεῖς, παρ' ὅλην τὴν πικρίαν τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ὑπομνήματί των ἀναριθμήτων καὶ συκοφαντῶν καὶ τῆς ἐπιδεικνυομένης ἀχαρακτηρίστου ἀγωνοσύνης τινῶν ἐξ αὐτῶν, θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐπιδεικνύοντες τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον καὶ θὰ διαθέτομεν τὰ ἀναλογοῦντα ποσὰ ἐκ τῶν ὅλων ἐσόδων τοῦ δήμου διὰ τὴν σὺν τῷ χρόνῳ ἱκανοποίησιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τοῦ Συνοικισμοῦ τούτου.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ ἐπαφή μου μὲ τὸν ξεχωριστὸ ξένο τοῦ σημειώματος τῆς περασμένης Κυριακῆς, μὲ ὑποχρεώνει νὰ σταθῶ γιὰ λίγο καὶ σήμερα σὲ κάποιο σημεῖο καὶ νὰ ἐκθέσω τὶς σκέψεις καὶ τὰ συναισθήματα ποὺ κυριάρχησαν μέσα μου, ὕστερα ἀπ' τὸ χωρισμό μας.

Γνωρίσαμε τοὺς ξένους αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια σὰν ὄργανα μιᾶς ἰσχυρῆς κεντρικῆς δύναμης, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ πετύχη τοὺς σκοποὺς ποὺ κάθε τόσο ἐπεδίωκε.

Στὴν περίπτωσή μας, ἔλειπε τὸ στοιχεῖο τοῦ πειθαρχημένου καὶ προκαθωρισμένου τρόπου συμπεριφορᾶς καὶ τὸ πνεῦμα ἀδέσμευτο καὶ ἀνεμπόδιστο κι ἡ ψυχὴ ἀβίαστη καὶ ἀπελεύθερη, μποροῦσαν νὰ φανερώνουν τὴν ἀληθινὴ αἴσθηση καὶ τὶς εἰλικρινεῖς σκέψεις ποὺ δοκίμαζαν. Πρόκειται, ὅπως γνωρίζουν ὅσοι ὑποβάλλονται στὸν κόπο νὰ διατρέχουν τὶς γραμμὲς αὐτές, γιὰ τὸν Γ. Καντοῦ, καθηγητὴ τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Ἐδιμβούργου ποὺ ἐπεσκέφθη τὸν περασμένο Αὔγουστο τὴ Β. Χαλκιδική, ἀπὸ θεωρητικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ ἐνδιαφέρον.

Μοῦ μίλησε μὲ πολὺ θαυμασμὸ καὶ χωρὶς τὴν πρόθεση τῆς κολακείας, γιὰ τὶς ὀμορφιὲς τῆς πατρίδας μας καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ ἱστορικὸ μεγαλεῖο της. Μίλησε ἀκόμη μὲ τὴν ἴδια εἰλικρίνεια καὶ χωρὶς τὴν πρόθεση νὰ θίξη τὴν ἐθνική μου περιφάνεια, γιὰ τὴν δυσπιστία ποὺ ἔτρεφε γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες— δὲν ἐννοοῦσε φυσικὰ τοὺς εἰδικοὺς— σὲ σχέση μὲ τοὺς δεσμοὺς ποὺ δεθήκαμε, μὲ τὸ ἱστορικό μας προηγούμενο.

Σὲ πόσες θλιβερὲς σκέψεις δὲ μᾶβαλε αὐτὸ τὸ τελευταῖο! Οἱ ξένοι, νὰ εἶναι τόσο κατατοπισμένοι καὶ πιστὰ πληροφορημένοι γιὰ τὴν παραμικρὴ λεπτομέρεια τῆς ἀξίας τοῦ τόπου μας καὶ μεῖς νὰ μὴ γνωρίζουμε τὴν ἴδια μας τὴν Ἱστορία. Εἶναι τοῦτο μιὰ πολὺ λυπηρὴ ἀλήθεια, κοντὰ στὶς τόσες ἄλλες λυπηρὲς ἀλήθειες ποὺ χαρακτηρίζουν ἐκεῖνο ποὺ ὀνομάζουμε πολιτισμὸ τοῦ νεοέλληνα.

Ναί. Δὲν ξαίρουμε τὴν Ἱστορία τῆς ἴδιας μας τῆς χώρας. Θὰ μποροῦσε κανεὶς χωρὶς δυσταγμὸ καὶ ὄχι χωρὶς πολλὴ θλίψη, νὰ προδικάσῃ τὰ ἀποτελέσματα ἑνὸς Τέστ δοκιμασίας, τῶν σχετικῶν γνώσεων ποὺ ἔχουν οἱ νέοι μας. Τί εἶναι ἡ Ὄλυνθος; Τί ἡ Ποτίδαια; Πῶς ἦταν τὰ Στάγειρα στὴν ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς τους; Σὲ ποιοὺς ἰδιαίτερους λόγους ὀφείλεται ἡ μεγάλη πνευματικὴ ἀξία τοῦ Ἀριστοτέλη; Ποίου πολιτισμοῦ τὴ συμπυκνωμένη ἔκφραση ἀποτελεῖ τὸ Ἅγιον Ὄρος;

Δὲν ἐννοῶ μόνο τὴ γνωστικὴ— εἰδολογικὴ στάση ἀπέναντι σ' αὐτὰ τὰ δεδομένα, μὰ κυρίως τὴν πνευματικὴ ἐπισκόπηση καὶ τὴν πολιτιστικὴ ἀποτίμησή τους.

Δὲν εἶμαι κἄν πεσσιμιστής. Μὰ δὲ θἄπρεπε γι' αὐτὸ τὸ λόγο νὰ γνοοῦμε τὴν ἀλήθεια. Εἶναι κακὴ προσφορὰ στὸν πολιτισμό, ἡ ἄγνοια τῆς πραγματικότητα. Νὰ μὴν ἀγνοῆς τὸ πρόβλημα, νὰ μὴ τὸ παρακάμπτης, νὰ μὴν κλείνης τὰ μάτια σου γιὰ νὰ νομίζης πὼς δὲν ὑπάρχει. Ἀντίθετα, νὰ τὸ ἀντικρύζης θαρρετὰ καὶ παλληκαρίσια καὶ νὰ μηχανεύεσαι τρόπους γιὰ τὴ λύση καὶ τὸ ξεπέρασμά του.

Λένε γιὰ μᾶς, πὼς εἴμαστε ἕνας λαός, μὲ μεγάλο παρελθόν, μὲ ἀνύπαρκο παρὸν καὶ μὲ ἀπροσδιόριστο καὶ ἀβέβαιο μέλλον.

Δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ ξαίρουμε πὼς εἴμαστε "ἀπόγονοι ἐνδόξων προγόνων». Τοῦτο, πολλὲς φορὲς ἀποδείχτηκε βλαβερὸς καὶ ἀναστολτικὸς συντελεστὴς τῆς προοδευτικῆς πορείας. Μιὰ τέτοια ἀντίληψη γιὰ τὰ περασμένα, εἶναι ἡ πρόωρη ἀρτηριοσκληρωτικὴ πάθηση, ποὺ λέγεται προγονοπληξία. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος θεραπείας, παρὰ μόνο ἡ σωστὴ γνώση καὶ ἡ ὀργανικὴ χρονικὴ σύνδεση μὲ τὸ ἱστορικὸ παρελθόν. Αὐτὴ ἡ σύνδεση, θὰ ἐξασφαλίση τὴ σίγουρη καὶ σταθερὴ ἰσορροπία στὴν περιοχὴ τοῦ παρόντος καὶ θὰ παρακινήση στὴν ἀδίσταχτη καὶ ἄφοβη ἐκστρατεία γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς φωτεινοῦ μέλλοντος.

Ἔτσι εἶναι. Ὅσο πιὸ βαρειὰ καὶ πολύτιμη κληρονομιὰ ἀντιστοιχεῖ στὸ μεριδιό σου, τόσο πιὸ γερὲς πλάτες πρέπει νὰ ἔχης γιὰ νὰ τὴν κρατήσης ἐπάξια, ἐνόσω ζῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ τὴν κληροδοτήσης ἀντάξια, σὲ κείνους ποὺ ἔρχονται πίσω ἀπὸ σένα.

Τὴ στείρα, ἐπιφανειακὴ καὶ ἄγονη προσκόλληση σ' ἕνα ἱστορικὸ προηγούμενο, ποὺ τόσο τιμᾶ τοὺς δημιουργούς του, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ, ἡ οὐσιαστικὴ, ἡ βαθύτατη καὶ δημιουργικὴ σύνδεση μὲ τὰ λαμπρὰ περασμένα, γιὰ νὰ καλλιεργηθῆ ἡ συναίσθηση τῆς εὐθύνης καὶ ἡ συνείδηση τοῦ χρέους, ποὺ θὰ βοηθήσουν στὴν ἐξασφάλιση ἑνὸς σταθεροῦ παρόντος καὶ ἑνὸς ἱκανοποιητικοῦ μέλλοντος.

Μά, μερικὲς ἀκόμη σκέψεις μας, θὰ τὶς διατυπώσουμε στὸ ἑπόμενο.

ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Δα Νίκην Δούκα Ἐνταῦθα. κ. Δημ Μαναζῆν Κρήμνην. Παπαστέφανον Ἱερισσόν. κ. Ἀπόστολ Μπαλῆν Ἁγ Μάμαντα κ κ Ἰωαν. Μπουρμπουτσιώτην, Γεώργ. Τσιβουρτζῆν, καὶ Χριστ. Καρώνην Ἐνταῦθα.

κ. Γεώργ. Γκρίλην ἢ Καραγενᾶν Κελί. κ. Νέστωρ. Μπέλλον Βάβδον. κ Ἀθαν. Καζάκην Ν Γωνιά.

κ. Παναγ. Σιδέρην Γερακινήν.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

ὁ Κομμωτὴς

κ. ***Ἀθανάσιος Μάντζιος*** θὰ ἐργάζεται ἐν Πολυγύρῳ ἑκάστην Τρίτην καὶ Τετάρτην, τὰς δὲ ὑπολοίπους ἡμέρας εἰς Ν. Μουδανιά.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 2 — Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας διευκρινίζον σημεῖα τινὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων, γνωρίζει κατεπειγόντως πρὸς ἁπάσας τὰς δασικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους, ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς κοινῆς ἡμέρου ξυλείας, ὑπάγονται ἡ ἐλάτη καὶ ἡ πεύκη, εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς πολυτίμου ἡμέρου ξυλείας ἡ κυπάρισσος, ἡ ἄρκευθος (κέδρο) καὶ ἴταμος, εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀγρίας κοινῆς ξυλείας ἡ ὀξυά, ὁ πλάτανος, ἡ ἀγριοκέρασος, ἡ σόρβος καὶ ἀγριοπιδία, ἡ λεύκη, ἡ ἰτέα, ἡ πτελέα καὶ πᾶν ἄλλο εἶδος μὴ κατονομαζόμενον ἐν τῇ διατιμήσει. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀγρίας πολυτίμου ξυλείας ὑπάγονται ἡ δρῦς, ἡ ἀρκεύθη, ὁ πρῖνος, ὁ γαῦρος, ὁ σφένδαμος, ἡ φιλύρα (φιλύκι), τὸ σκλήθρον, ἡ φιλύρα καὶ ὁ φράξος.

—Δι' ἐξαιρετικῶς ἐπειγούσης ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς κατὰ τόπους γεωργικὰς ὑπηρεσίας, τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας γνωρίζει ὅτι ἡ λῆξις τῆς προθεσμίας τῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται αἱ χορηγηθεῖσαι εἰς αὐτὰς πιστώσεις μέσω τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1952—53, παρατείνεται μέχρι τῆς 31ης προσεχοῦς Δεκεμβρίου. Κατόπιν τούτου ἐντέλλονται αἱ περιφερειακαὶ γεωργικαὶ ὑπηρεσίαι ὅπως καταβάλουν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς διάθεσιν ἐξ ὁλοκλήρου τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ των ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ ἀδιαθέτων ὑπολοίπων τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων. Ἡ διάθεσις τῶν ὑπολοίπων τῶν πιστώσεων εἰς τοὺς συμμορφοποιήσαντας ἀγρότας διὰ τὴν προμήθειαν ζώων, καθὼς καὶ ἡ διάθεσις ἀτόκων καλλιεργητικῶν δανείων πρὸς τοὺς ἰδίους ἀγρότας καὶ εἰς τοὺς πολεμοπαθεῖς καὶ ἐκ θεομηνιῶν πληγέντας, θέλει ἐνεργηθῆ συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας ὁδηγίας.

— Διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν παραγωγὴν πρωΐμων λαχανικῶν τὸ ὑπουργεῖον Γεωκίας ἀπέστειλεν ἀνὰ μίαν ταινίαν σταθερῶν εἰκόνων ἀναφερομένων εἰς τὴν παραγωγὴν πρωΐμων φυτῶν λαχανικῶν, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ οἰκιακοῦ λαχανοκήπου εἰς τὰς περιφερείας Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικῆς, Σύρου, Κορίνθου, Ἀχαΐας, Τριπόλεως καὶ Ἡρακλείου. Τῆς αὐτῆς ταινίας ἀπεστάλησαν δύο ἀντίγραφα εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀττικῆς.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΠΡΑΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Γερακινῆς δι' ἀποφάσεως της ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς ἀγγλοελληνικῆς Ἑταιρείας Μεταλλείων Γερακινῆς κ. Ρότζερ διὰ τὰς κάτωθι δωρεὰς πρὸς τὸ Σχολεῖον Γερακινῆς.

1] Διὰ τὴν κατασκευὴν κιγκλιδώματος καὶ τοποθέτησιν αὐτοῦ.

2] Διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τοποθέτησιν σιδηρᾶς ἐξωθύρας.

3] Διὰ τὸν ἐλαιοχρωματισμὸν τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν κουφωμάτων τοῦ Σχολείου ἀξίας ἄνω τῶν 3.000.000 δραχ.

ΠΟΙΟΙ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΤΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 2.— Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας διευκρινίζεται, ὅτι βάσει Β. Δ. εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῶν πανεπιστημίων θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ σπουδαστὴς ὁ ἐπιτυγχάνων μέσον ὅρον 5 εἰς τὰ δύο βασικὰ μαθήματα καὶ μέσον ὅρον 5 καὶ εἰς τὰ τέσσερα μαθήματα.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

24 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΠΕΣΧΟΥΝ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡ. κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ

Τὴν 25ην Σεπτεμβρίου συνῆλθεν εἰς Ν. Μουδανιὰ Γενικὴ Συνελευσις τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς.

Εἰς ταύτην ἔλαβον μέρος 64 ἀντιπρόσωποι τῶν συνεταιρισμῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως. Παρέστησαν ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς κ. Τσελίκας, ὁ βουλευτὴς Χαλκῆς κ. Σαραφιανός, ὁ πρώην βουλευτὴς κ. Σ. Κότσιανος, ὁ Ἐπιθεωρητὴς συνεταιρισμῶν Α.Τ.Ε. κ. Χρηστίδης μετὰ τοῦ βοηθοῦ του κ. Διαρμιζάκη, ὁ ἐπιθεωρητὴς ΚΥ.Δ.Ε.Π κ. Βακαλούδης, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Συνεταιρισμῶν κ. Σλιώμης, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Δ)σεως Γεωργίας Χαλκῆς γεωπόνος κ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν ὑποκαταστημάτων Α.Τ.Ε. Ν. Μουδανιῶν καὶ Πολυγύρου.

Ἐν ἀρχῇ οἱ ἀνωτέρω παραστάντες ἐχαιρέτησαν καταλλήλως τὴν συνέλευσιν τονίσαντες καὶ ἐξάραντες τὴν σπουδαιότητα τοῦ θεσμοῦ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ ἀνύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν μας.

Ἀκολούθως ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀναλύσασα καὶ ἐξετάσασα τὴν λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἐλέγχου τῆς ἐποπτείας συνεταιρισμῶν Α Τ.Ε. καὶ τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ λήξαντος ἔτους 1952 Ἡ συνέλευσις ἐνέκρινε τὰ πεπραγμένα καὶ ἀπήλλαξε πάσης εὐθύνης νὰ ὄργανα διοικήσεως τῆς ἑνώσεως.

Ἐκ τούτων διεπιστώθη ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Ἑνώσεως κατὰ τὸ 1952 ὡς ἡ συγκέντρωσις τοῦ σίτου, ἡ ἀπὸ κοινοῦ συγκέντρωσις καὶ πώλησις τῶν γεωργικῶν προϊόντων τοῦ νομοῦ καὶ ὁ βάμβαξ τὸ κουκούλια, τὰ ῥεβύθια κ. τ. λ.

Παρουσίασαν ἱκανοποιητικὴν πρόοδον καὶ ἐπέτυχον πλήρως, ἐτέθησαν δὲ αἱ βάσεις ἔτι περαιτέρω ἀναπτύξεώς των.

Μετὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1954 καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ πιστοποιήσεώς της ἐκ μέρους τῆς Α. Τ. Ε.

Τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀφεώρα τὴν ἐκλογὴν νέων συμβουλίων, Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ, καὶ ἀντιπροσώπων της εἰς τὰς κορυφαίας συνεταιριστικὰς ὀργανώσεις εἰς ἃς μετέχει καὶ ἡ Ἕνωσις Χαλκῆς. Δυστυχῶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρετηρήθησαν φιλοδοξίαι καὶ ἀκρότητες μὲ ἀποτελέσματα τὴν ἀποχώρησιν 24 ἀντιπροσώπων, οἵτινες παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας ἐκ μέρους τῶν ψυχραιμοτέρων δὲν ἐπετεύχθη νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν συνέλευσιν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ λυπηρὸν περιστατικὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως δεικνύον ὅτι τὸ συνεταιριστικὸν πνεῦμα εὑρίσκεται ἐν τῇ περιφερείᾳ μας εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν συμφερόντων τῶν γεωργῶν μας.

Οἱ παραμείναντες ἀντιπρόσωποι συγκεντροῦντες νόμιμον πλειοψηφίαν ἐπροχώρησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν Διοικητικῶν καὶ Ἐποπτικῶν συμβούλων, οἵτινες συνελθόντες εἰς σῶμα συνεκρότησαν τὴν νέαν Διοίκησιν τῆς Ἑνώσεως ὡς ἀκολούθως:

Διοικητικόν: Πρόεδρος Χρ. Ἀκριβόπουλος Συν)σμοῦ Ριζῶν, Ἀντιπρόεδρος Θεμ. Θεμελῆς Φούρκας, Ταμίας Ν. Σχοινᾶς Βάλτης, Γραμματεὺς Ἀστέρος Ἀστεριάδης Δουμπιῶν καὶ σύμβουλος Νικ. Καραμήτσος Μαρμαρᾶ

Ἐποπτικόν: Προϊστάμενος Ρήγας Καραμαῦρος Συν)μοῦ Ἀθύτου, ἀναπληρωτὴς Ἀχιλλεὺς Τσατσαρώνης καὶ σύμβουλος Ν Παπαναγιώτου Καλυβῶν Πολυγύρου.

Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κ. Υ. Λ Ε. Π. Θεόδ. Ξανθόπουλος Συν)σμοῦ Νικήτης. Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Πανελληνίῳ Συνομοσπονδίᾳ Γ. Σ. Ἀστέριος Γεωάκης Συν)σμοῦ Κασσανδρινοῦ καὶ παρὰ τῇ Ἐλαιουργικῇ Ἰ. Παλαμίδης τοῦ Ἐλαιουργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Πολυγύρου

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνελεύσεως προεκλήθη θλιβερὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ Δικηγόρου κ. Αἰκατερινάρη ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας.

Συζητουμένου θέματός τινος ἐπενέβη ὁ κ. Νομάρχης, ὅστις εἶπεν, ὅτι τὸ θέμα ἐξηντλήθη καὶ ἔδει νὰ προχωρήσῃ ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν συζήτησιν ἑτέρου ζητήματος. Ζητήσας τότε τὸν λόγον ὁ κ. Αἰκατερινάρης παρετήρησεν, ὅτι τὸ θέμα οὐδόλως εἶχεν ἐξαντληθῆ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ κ. Νομάρχης ἐκλήθη εἰς τὴν Συνέλευσιν ἵνα παρακολουθήσῃ ταύτην ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ σημειοῖ τὰς ἀποφάσεις ἐφ' ὧν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν τὸ Κράτος διὰ νὰ εἰσηγηθῇ τοῦτο ἐφ' ὅσον θὰ ἔκρινε ὅτι θὰ ἤξιζεν ἀρωγῆς, οὐδαμῶς δὲ διὰ νὰ ἐπεμβαίνῃ, ἐφαρμόζῃ τὴν γνώμην του καὶ ἐπηρεάζῃ οὕτω τοὺς ἀντιπροσώπους.

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι ὁ κ Αἰκατερινάρης δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ παρίσταται εἰς τὴν Συνέλευσιν διότι εἶναι ἀναπληρωματικός, εἶναι δὲ παρὼν ὁ τακτικὸς κ. Παλαμήδης, ἐτόνισε δὲ ὅτι γνωρίζει καλῶς τὰ πράγματα διότι εἶναι νομικός.

Τότε ὁ κ. Αἰκατερινάρης ἀπήντησεν εἰρωνικῶς ὅτι ὁ κ. Νομάρχης, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι εἶναι καὶ νομικὸς ὤφειλε νὰ ἔχῃ μελετήσῃ τὸν Νόμον περὶ Συνεταιρισμῶν, ὡς καὶ τὸ Καταστατικὸν διὰ νὰ μὴ ὑποπίπτῃ εἰς τοιαῦτα σφάλματα. Καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἐνθυμῆται, ὅτι εἶναι κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων.

Ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς ἑνώσεως κ. Σαμαρᾶς ἐδήλωσε τότε ὅτι νομίμως παρίσταται ὁ κ. Αἰκατερινάρης καὶ τὸ ἐπεισόδιον ἔληξε τοῦ κ Νομάρχου μὴ ἐπεμβαίνοντος πλέον εἰς τὰς συζητήσεις.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας μᾶς ἀπεστάλη ὁ κατωτέρω πέμπτος κατάλογος ἐράνου ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν.

Εἰσφοραὶ κατατεθεῖσαι εἰς ΑΤΕ Πολυγύρου ὑπὲρ σεισμοπαθῶν.

Ἐργατοϋπαλληλικὸν προσωπικὸν Ἀγγλοελληνικῆς Ἑταιρείας Λευκολίθου Γερακινῆς δραχ. 2.389.000.

Ἀγγλοελληνικὴ Ἑταιρεία Λευκολίθου Γερακινῆς (εἰσφορὰ ἰδίας) δραχ. 1.000.000 ἀπεστάλησαν διὰ ταχυδ. ἐπιστολῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως στρατάρχου Ἀλεξ. Παπάγου.

Σημ. «*Φωνῆς*». Ἡ Ἐθνικὴ Ἕνωσις Μεταλλωρύχων Στρατονίκης «Ἡ ἀναγέννησις» δι' ἐπιστολῆς της μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι τὰ φερόμενα εἰς τὸν κατάλογον ἐράνου ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τοῦ προηγουμένου φύλλου μας ποσά, ὡς προερχόμενα ἐκ τῆς Κοινότητος Στρατωνίου—Μαντὲμ Λάκκου δὲν ἔχουν εἰσφερθῆ ἀπὸ ταύτην μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Κοινότητα Στρατονίκης, καὶ ἀπὸ ἐργάτας τοῦ Παλαιοχωρίου Μεγάλης Παναγίας κ.λ.π. ὡς καὶ ἀπὸ τὸν Μαντὲμ—Λάκκον, ὅστις ὑπάγεται εἰς τὴν Κοινότητα Στρατονίκης.

ΠΑΡΑΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 2.— Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀνεκοινώθη, ὅτι ἐκ τοῦ νόμου παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὅπως παρατείνουν, ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰδικοὶ λόγοι τὴν προθεσμίαν ἐγγραφῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὰ γυμνάσια μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου. Ἐξ ἄλλου, διευκρινίσθη, ὅτι διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ἐφ' ὅσον ἡ φοίτησις εἶνε ὑποχρεωτικὴ ἡ προθεσμία ἐγγραφῆς μαθητῶν δὲν εἶνε περιωρισμένη.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΙΕΥΤΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 2 -- Διὰ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 250 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διατάγματος, καθορίζονται τὰ περὶ ἀσκήσεως τοῦ μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος. Οὕτω, μεταξὺ ἄλλων ὁρίζεται ὅτι: 1) Πρὸς ἄσκησιν τοῦ μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος ἀπαιτεῖται πτυχίον μιᾶς τῶν ἀνεγνωρισμένων σχολῶν τοῦ κράτους ἢ ἰσοτίμου τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Δῆμοι καὶ Κοινότητες πραγματοποιοῦντες ἐτήσια ἔσοδα ἀνώτερα τῶν 150.000.000 ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν μαῖαν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ μαῖα θὰ προσλαμβάνεται ὑπὸ ὁμάδος Κοινοτήτων.

Ἡ παράνομος ἄσκησις τοῦ μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικὴν ποινήν.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΟΔΟΥΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 3. — Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Διευθυντὰς Ταμείων ἐγκύκλιον παρέχουσαν ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου περὶ προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ὅτι τὴν 11ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Νέας Τριγλίας Παναγίας τῆς Παντοβασιλίσσης χωροστατούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θείσου κ. Χρυσοστόμου, Διδυμοτείχου κ. Ἰωακεὶμ καὶ Κασσανδρείας κ. Καλλινίκου.

Ἀφ' ἑσπέρας ψαλλήσεται μέγας Ἑσπερινός.

Παρακαλοῦνται οἱ βουλόμενοι ὅπως τιμήσωσι τὰ ἐγκαίνια.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπεβίωσεν ἐν Στρατονίκῃ ὁ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΣΑΠΗΣ. Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε εἷς ἐκ τῶν καλυτέρων ἐργατοτεχνιτῶν τῶν Μεταλλείων Κασσάνδρας ἐργασθεὶς εἰς αὐτὰ ἐπὶ τριακονταετίαν.

Ἡ «ΦΩΝΗ» ἀπευθύνει θερμὰ συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένειαν του.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν ὁ νέος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Ταγματάρχης κ. Γ. Τάγαρης.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Καρκάρας Διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας 10ης ἕως 12 π. μ. ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ ρείθρων εἰς σημεῖα τινὰ τῆς ὁδοῦ Καρκάρας—Πορταριᾶς. Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 5.000.000.

Ἡ Δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Κοινότητος.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ. Ε. ὡς καὶ τεχνῖται καὶ ἐμπειροτέχναι ἔχοντες ἐκτελέσει παρόμοια ἔργα. Ἐγγύησις ὁρίζεται 250.000. Πληροφορίαι παρέχονται ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Νομαρχίας.

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος
ΝΙΚ. ΗΛΙΑΔΗΣ
Καρκάρα τῇ 1)10)53

ΤΑ ΧΡΕΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 2. — Κατόπιν Ν. Διατάγματος τὰ πρὸς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας χρέη ἀπαλλάσσονται τῆς προσαυξήσεως λόγῳ ἐκπροθέσμου καταβολῆς ἐφ' ὅσον ταῦτα ἤθελον ἐξοφληθῆ ἐξ ὁλοκλήρου μέχρι τῆς 17—12—53

Παρερχομένης τῆς ταχθείσης προθεσμίας θὰ ἰσχύσῃ καὶ πάλιν ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῆς προσαυξήσεως.

ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 2.— Δι' ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν πέντε κουπονίου τοῦ εἰδικοῦ χρηματικοῦ κρατικοῦ δελτίου ὀρεινῶν πληθυσμῶν, ἤρχισεν ἀπὸ χθὲς καὶ θὰ λήξῃ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου. Ἡ ἀξία τοῦ κουπονίου ὁρίζεται εἰς δύο χιλ. δρ. διὰ τὴν α' κατηγορίαν, 3 χιλ. διὰ τὴν β' καὶ 4 χιλ διὰ τὴν γ' κατηγορίαν.